

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 г 31/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Марина Милановић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Данило Раичевић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4г 91/21 од 23.08.2021. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, дана 18.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Београду Р4г 91/21 од 23.08.2021. године у ставу два и три изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4г 91/21 од 23.08.2021. године, ставом првим изреке, одбачен је као неблагоприятан приговор предлагача поднет Апелационом суду у Београду дана 18.08.2021. године ради убрзања поступка у предмету Првог основног суда у Београду П 50013/20. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3091/21. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења у ставу другом и трећем изреке, предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, број 25/82 и „Службени гласник РС“, број 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду, у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим

распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују о жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима предмета предлагач је дана 18.08.2021. године поднео Апелационом суду у Београду приговор ради заштите права на суђење у разумном року и убрзања поступка у чијем реферату је навео да је по предлогу за извршење на основу веродостојне исправе поднетом од стране ЈКП „Паркинг сервис“ из Београда, Четврти општински суд у Београду решењем И-00452/08 од 04.12.2008. године предлог усвојио, али је по приговору предлагача – извршног дужника наведено решење стављено ван снаге и поступак је настављен по правилима Закона парничном поступку. По укидању првобитно донете пресуде одлуком Апелационог суда у Београду Гж 3779/20, Први основни суд у Београду је о тужбеном захтеву поново одлучио пресудом П 50013/20 донетом дана 30.11.2020. године, а по изјављивању жалбе спис је дана 01.06.2021. године упућен Апелационом суду у Београду. Имајући у виду изложени ток поступања надлежних судова у овом предмету предлагач је петитумом свог предлога тражио да суд утврди да му је у поступку Првог основног суда у Београду П 50013/20 који се предмет налази сада у Апелационом суду у Београду евидентиран под бројем Гж 3091/21 повређено право на суђење у разумном року, те да се поступајућем судији наложи да предузме мере ради делотворног убрзања поступка.

Анализирајући дужину трајања поступка, Врховни касациони суд је оценио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3091/21, те да приговор предлагача није основан, како је то правилно утврдио Апелациони суд у Београду у ставу два изреке побијаног решења, обзиром да од пријема предмета у Апелациони суд у Београду 01.06.2021. године до дана подношења приговора 18.08.2021. године је протекло нешто више од два и по месеца, те да у том периоду објективно није постојала могућност одлучивања по жалби.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да му независтан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка као и оптужбама против њега.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, те пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природе и врсте предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Полазећи од наведених материјално-правних одредби у контексту утврђеног чињеничног стања Врховни касациони суд налази да је Апелациони суд у Београду

одлучујући о приговору предлагача правилно оценио све битне чињенице и околности случаја, битне за одлуку у овој правној ствари. Наиме, како је од пријема предмета заведеног под Гж 3091/21 у том суду дана 01.06.2021. године до подношења приговора 18.08.2021. године протекло нешто више од два и по месеца, то у том периоду објективно није постојала могућност да се одлучи о изјављеној жалби, јер се према члану 177. Судског пословника предмети решавају по редоследу пријема, с тим што хитни предмети по закону имају приоритет у поступку, а странци омогућено да уколико постоје оправдани разлози да захтева прекоредно одлучивање по жалби и у жалбеном поступку. Предлагач није указао да је реч о хитном предмету нити да постоје разлози за прекоредно одлучивање, а имајући у виду дужину трајања поступка пред Апелационим судом произилази да подносиоцу није повређено право на суђење у разумном року пред Апелационим судом у Београду.

Међутим, имајући у виду дужину трајања целокупног поступка Врховни касациони суд указује Апелационом суду у Београду на потребу приоритетног решавања овог предмета.

Правилна је и одлука Апелационог суда у Београду у ставу три изреке побијаног решења којим је одбијен захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, обзиром да предлагач у поступку није успео.

Предлагачу нису досуђени трошкови овог поступка, применом члана 153. став 1. и 154. ЗПП у вези члана 30. ЗВП, јер ни у овом поступку није успео.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 17. став 1. и 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у изреци решења.

Судија
Марина Милановић, с.р.

Поука о правном леку.
Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић